

ger. Men af Lægmændene maa det kræves, at de ikke bilder sig ind, at man kan komme gennem Vanskelighederne i et indviklet, end mindre i det mest indviklede økonomiske Problem ved som Forf. af nærværende lille Skrift at sige: „Valutaældigheden har jo nok Sider, som vi, der ikke er Fagmænd vanskeligt kan se til Bunds i; men disse Sider maa vi saa lade ligge og holde os til de Ting, som vi kan dømme om, og det er nu, saavidt jeg kan se, de betydningsfuldeste.“ Dette er ikke nogen ærlig Arbejdsmetode, saadan leger vi ikke.

E. C.

Dansk Skatteborgerforening: Statsfinanserne før Krigen og nu. 8 S. Kjøbenhavn 1924.

Som Fortsættelse af den i Tidsskriftets foregaaende Aargang S. 406 omtalte Fremstilling af Kommunernes Finanser giver nærværende Pjece en Fremstilling i store Træk af Statsfinansernes Udvikling fra 19^{13/14} til 19^{22/23}. I en Tabel og to meget klart opstillede Tegninger er det muligt at følge Indtægts- og Udgiftsforskydningerne paa de større Poster, idet der tillige er foretaget saadanne Omregninger af de foreliggende Tal under Hensyn til Stigning i Folketal og Prisniveau, at en umiddelbar Sammenligning kan foretages. Det viser sig, at Indtægter og Udgifter udover den af Stigningen i Folkemængde og Prisniveau betingede Tilvækst er forøget med 60 Mill. Kr., eller med 48 pCt. De direkte Skatter er stegne med 124 pCt., de indirekte med 32 pCt., Forvaltningsudgifter med 56 pCt., Udgifter vedrørende Erhvervslivet med 39 pCt., Sociale Udgifter med 250 pCt. og Udgifter til Statsgældens Forrentning med 102 pCt. Det lille Skrift er nyttigt for den, der vil forskaffe sig noget Kendskab til vore Statsfinanser før Krigen og nu.

E. C.